

Oliver Dragojevic

Djeca Jednog Vijeka

Mi smo dijeca jednog vijeka
sto protice kao rijeka
i nemirna i krvava
proticuci ne s*****

Mi smo dijeca jednog vijeka
sto protice kao rijeka
cvijet odnosi sto ti pruza
divno trnje mrtvih ruza
Mi zelimo osmijeh brata
da ne bude patnje, rata
da ne budu srca pusta
niti njema nasa usta
Da te netko sretan voli
da osjeca tvoje boli
u nevolji ruku pruži
na tvom stolu kruh usluzi
Mi smo dijeca jednog vijeka
sto protice kao rijeka
u svom bijesu kad ce stati
tko li ce je obuzdati